

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Ísafjarðar nr. 67 24. marz 1966.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Þorv. K. Þorsteinsson.

G J A L D S K R Á

fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar.

I. RAFORKA

Rafveita Reyðarfjarðar selur raforku á þann hátt og við því verði, sem hér segir:

A. Lýsing.

1. Um kwst.mæli á kr. 4.30 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 1.47 hverja kwst. auk fastagjalds af gólfleti í rúmi því, er lýsa skal.

Fastagjald reiknast þannig:

Fyrir búðir, vinnustofur og skrifstofur kr. 1.00 á m² á mán.
Fyrir ganga, geymslur o. þ. h. — 0.39 á m² á mán.

B. Almenn heimilisnotkun o. fl.

Um kwst.mæli fyrir alla notkun á heimilinu á kr. 1.20 hverja kwst., og auk þess fastagjald kr. 7.00 á mán. fyrir hvert herbergi, sem ætlað er til íbúðar og eldhús, en ekki ganga, baðherbergi eða geymslur. Herbergi, sem er minna en 5 m², telst sem hálf, en stærra en 25 m² sem tvö. Þar sem meðalstærð herbergja í íbúð er undir 10 m², má miða við samanlagt flatarmál þeirra, þannig að hverjir 10 m² jafngilda einu herbergi og hverjir 5 m² hálfu herbergi.

C. Vélanotkun.

1. Um kwst.mæli á kr. 2.24 hverja kwst. Hafi vélarnar mjög stuttan notkunartíma, má krefjast minnsta árgjalds, kr. 325.00, fyrir kw. í málraun véla.
2. Um afl- og orkumæla til véla í frystihúsum, fiskverkunarstöðvum og iðnaðar-fyrirtækjum, ef uppsett vélaafl fastra véla er yfir 20 kw., þannig reiknað:
 - a. Aflgjald af notuðu afli kr. 1 600.00 á kw. á ári.
 - b. Orkugjald af allri notkun — 0.44 á kwst.

Heimilt er að rjúfa strauminn í allt að 3 stundir á dag á tímum mesta álags.

3. Ef ekki eru tók á að mæla notað afl, má selja þannig: Um kwst.mæli á kr. 0.49 hverja kwst., auk fastagjalds, er nemi kr. 940.00 á ári fyrir hvert kw. í málraun véla.
4. Til súgþurrkunar um kwst.mæli á kr. 0.65 hverja kwst., enda skuldbindi notandi sig til að nota ekki vélarnar á mesta álagstíma dagsins, skv. fyrirmælum rafveitustjóra.

D. Hitun.

1. a. Um kwst.mæli á kr. 0.45 hverja kwst., enda sé þá minnsta notkun 6000 kwst. á ári. Heimilt er að rjúfa strauminn allt að 4 stundum á dag á tímum mesta álags rafveitunnar.
- b. Án straumrofs á kr. 0.92 hverja kwst.
2. Um kwst.mæli á kr. 0.22 hverja kwst., enda megi þá rjúfa strauminn á tímanum frá kl. 8—23.
Önnur skilyrði fyrir raforkusölu til hitunar:
 - a. Að notandi setji á sinn kostnað klukkurofa fyrir hitalögnina og kosti viðhald þeirra. Þá getur rafveitustjóri ákveðið, að rafveitan leggi til rofa og annist viðhald þeirra og kostar þá notandinn tengingu þeirra og greiðir leigu af þeim samkvæmt reglum, er gilda um leigu mælitækja.
 - b. Að vélaafl, götulínur og spennar þoli álagið að dómi rafveitustjóra.
 - c. Að hitalagnir, þar með talin öll tæki, séu gerð samkvæmt fyrirmælum rafveitunnar, ofnar fasttengdir með sérstökum rofum og hitastillar notaðir.

E. Önnur raforkunotkun.

1. Til götu- og hafnarlýsingar um kwst.mæli á kr. 1.60 hverja kwst.
2. Hvers konar raforkunotkun, sem ekki kemst undir aðra liði þessarar gjaldskrár, skal selja samkv. lið A-1.

II. MÆLALÆIGA

Notandi greiði leigu af mælitækjum sem hér segir:

1. Af einfasa kwst.mælum allt að 50 amp.	kr. 4.50 á mán.
2. — þrífasa kwst.mælum allt að 50 amp.	— 13.00 — —
3. — þrífasa kwst.mælum 50—200 amp.	— 19.50 — —
4. — þrífasa kwst.mælum yfir 200 amp.	— 32.00 — —

Af öðrum mælitækjum en þeim, sem nefnd eru, skal ársleigan vera sem næst 20% af verði mælitækjanna. Skal leigan af mælitækjunum innheimt um leið og gjald fyrir raforku.

Rafveitustjóri ákveður stærð og gerð mælitækja, sem nota skal fyrir hverja veitu, og er sú ákvörðun skuldbindandi fyrir notandann.

III. HEIMTAUGARGJALD

Af hverri húsveitu, sem tengd er við rafveituna, skal greiða heimtaugargjald sem hér segir:

1. Grunnjald af hverri loftlínuheimtaug	kr. 850.00
2. Grunnjald af hverri jarðlínuheimtaug	— 1 150.00

Auk þessa grunnjalds skal greiða kr. 10.00 af hverju þúsundi króna af brunabótamati húsa og mannvirkja. Í útreikningi á heimtaugargjaldi skal sleppa hálfu þúsundi eða minna af brunabótamati, en ella hækka upp í heilt þúsund.

Ef brunabótamat á húsi er gamalt, getur rafveitustjóri eða hreppsnefnd samræmt það nýju mati og miðað heimtaugargjaldið við það. Láti húseigandi meta húsið á ný, skal þó heimtaugargjaldið miðast við það mat.

Heimtaugargjald fellur í gjalddaga, þegar heimtaugaruppsétningu er lokið eða þegar brunabótamat hefur verið framkvæmt.

Sé lengd jarðlínuheimtaugar meiri en 20 metrar og loftlínuheimtaugar meiri en 60 metrar og gildleiki vira meira en 3×70 mm², skal húseigandi greiða kostnað af því, sem umfram er. Ef lagðar eru fleiri en ein heimtaug að sama húsi, skal greiða allan kostnað af síðari heimtaug eftir reikningi.

IV. OPNUNARGJALD

1. Hafi gjald samkvæmt gjaldskrá þessari eigi verið greitt, svo að til lokunar hafi komið fyrir veitu, skal taka gjald fyrir endurofnun, kr. 50.00.
2. Ef fundin er óleyfileg eða of stór vör við skoðun, skal veitunni lokað tafarlaust og verður hún ekki endurofnuð fyrr en notandinn hefur greitt 100.00 kr. gjald á skrifstofu rafveitunnar.

Hreppsnefnd er heimilt að hækka eða lækka gjöld, sem ákveðin eru í I. kafla þessarar gjaldskrár, um allt að 10% án sérstakrar staðfestingar ráðuneytisins, enda auglýsi hreppsnefndin breytinguna í Lögbirtingablaðinu, áður en til hennar kemur.

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, og orkulögum nr. 58 29. apríl 1967, til þess að öðlast gildi þegar í stað, og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi gjaldskrá fyrir Rafveitu Reyðarfjarðar nr. 78 4. júní 1962.

Atvinnumálaráðuneytið, 26. janúar 1968.

Ingólfur Jónsson.

Dorv. K. Þorsteinsson.

AUGLÝSING

um staðfestingu félagsmálaráðuneytisins á byggingasamþykktum.

Samkvæmt lögum nr. 19 20. október 1905, um byggingasamþykktir, sbr. lög nr. 84 16. desember 1943, um breytingar á þeim lögum og skipulagslög nr. 19 21. maí 1964, hefur ráðuneytið í dag staðfest byggingasamþykktir fyrir eftirgreind sveitarfélög:

1. Grundarfjörð (Eyrarsveit), Snæfellsnessýslu.
2. Biskupstungnahrepp, Árnessýslu.

Byggingasamþykktir þessar eru í samræmi við fyrirmynd þá, sem félagsmálaráðuneytið hefur staðfest og birt með auglýsingu nr. 23/1967 í B-deild Stjórnartíðinda.

Félagsmálaráðuneytið, 29. janúar 1968

F. h. r.

Hjálmar Vilhjálmsson.

Hallgrímur Dalberg.